

«Ce vede, cum fumul la alții se 'nalță,
 «Ce limbă și-obiceiuri străine învață,
 «Ce singur de jude în lume se duce,
 «Ce uîtă cât pânea din țără e dulce,
 «Și cât e mai dulce a țerei cântare,
 «Un frate, o soră și-a lor sărutare!
 «Amar pentru dînsul, căci lacrimi 'lă așteptă
 «Diu visul uîtărei când va! se deșteptă!

«Duceți-mă iute, duceți-mă 'n țără,
 «Căci pânea străină îmă este amară;
 «Căci simt în ast aeru ce-va ce m'apasă,
 «Și-un dor e în pieptu'mă, ce pacea nu'mă lasă!
 «Oh! aerul țerei! el singur dă viêtă;
 «Căci plin e de farmec și plin de dulcetă!
 «Duceți-mă iute, să vădū înc'odată
 «A Oltului valuri și Dunărea lată,
 «Dumbrava cu paseră, câmpia cea verde,
 Carpatul cu fruntea'ă, ce 'n ceruri se pierde,
 «Să văd al meu légăn și vatra străbună:
 «Acolo e viața plăcută și bună!»

* * *

Radu Ionescu, născut în București la 1832. Studiele și le-a făcut aci la colegiul St. Sava. După terminarea cursulu secundar, fu trimisă de casa Hagi Tudorachi în Franția spre complectarea studierilor sale, unde mai fu ajutat și de Arhieoreul Calist. Acolo stu-